

[Handelsministeren.]

et saa forkasteligt Middel i Forhold til andre Midler, der kan tænkes anvendt for at fastholde Kronen ved Sterlingen, som det ærede Medlem har givet Udtryk for. Det ærede Medlem gjorde ikke noget reelt Forsøg paa at bevise, at Afleveringspligten i sig selv var en Urimelighed; men det ærede Medlem sagde, at Afleveringspligten var ensbetydende med, at der øvedes Uretfærdighed mod dem, der hjembragte den fremmede Valuta, og da specielt mod Landbruget. Men dette kan, sagt i Almindelighed, ikke være rigtigt; det kan kun være rigtigt, for saa vidt man aabenbart tilsigter at slaa Kronekursen ned, tilsigter at faa en væsentlig anden og lavere Kronekurs end Sterlingkursen, og naar man kan forvente, at denne lavere Kronekurs, frembragt ved fri Valutahandel, kan bringe virkelige Fordele med sig. Men da noget saadant ikke forudsættes eller tilsigtes, kan her fornuftigvis ikke være Tale om, at Afleveringspligten er ensbetydende med, at der øves Uretfærdighed. Det ærede Medlem har ikke Ret i sine Betragtninger, medmindre han bedømmer Afleveringspligten som en positiv Hindring for at faa Kronekursen slaaet væsentlig ned, og naar en Sænkning af Kronekursen er et faktisk tilsigtet Maal. Men da det, som sagt, ikke er det ærede Medlems Maal, maa jeg hævde, at det ærede Medlem har anlagt en fejl Bedømmelse af selve Bestemmelsen om Afleveringspligten. Det er nemlig aldeles utvivlsomt, at dersom Kronekursen fortsat skal tilstræbes holdt i Omegnen af Sterlingkursen, vil en Ophævelse af Afleveringspligten efterfølges af banktekniske Foranstaltninger, der i overordentlig følelig Grad vil ramme ogsaa de Kredse, der faar fremmed Valuta i Hænde. Ja, jeg er tilbøjelig til at mene, at disse banktekniske, *wundgaelige* banktekniske Foranstaltninger i Form af Kreditindskrænkning og i Form af Diskontoforhøjelse vil ramme Landbruget mest føleligt. Jeg kan ubetinget ikke se rettere end, at det vilde medføre store Vanskeligheder ogsaa for Landbruget, om vi i en kortere eller længere Periode fik fri Valutahandel og de deraf sikkert følgende Valutaspekulationer. Den følelige Valutaknaphed, som vi staar overfor, vilde ikke blot ramme andre Erhverv, Landbruget kunde simpelt hen ikke undgaa Virkningerne deraf, og det vilde ikke blive det kapitalfattige Landbrug, der tog Gevinsten hjem ved Spekulationen, Landbruget vilde tværtimod efter alt at dømme komme til at nøjes med Ulykkerne, der fulgte med

Valutaspekulationen og med de svingende Valutakurser.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vendte sig imod Afleveringspligten, bl. a. med den Motivering, at den førte med sig, at vi fik en falsk, en fiktiv Kronekurs. Kronekursen, sagde det ærede Medlem, er nu uden Forbindelse med Virkeligheden, den er Blændværk, thi hvis vi gaar over til fri Valutahandel, vil Kronen falde, og det ærede Medlem henviste i denne Forbindelse til en Udtalelse, som jeg har fremsat om dette Forhold ved en tidligere Lejlighed. Jeg vil heroverfor og overfor alle disse Betragtninger og Indvendinger, som det ærede Medlem gjorde, blot sige, at den danske Kronekurs, som vi har den nu, er lige saa reel som andre Landes Møntkurser. Den samme Indvending, som nu gøres af det ærede Medlem med Hensyn til Ansættelsen, kunde være gjort overfor Guldkronekursen, thi i samme Øjeblik Guldindløseligheden ophørte, faldt Kronen i Værdi, den faldt, fordi man ikke længere havde Midlerne til at holde den oppe, og i samme Øjeblik vi nu opgiver de Midler, hvorved Kronekursen holdes, vil der igen ske en Ændring i Kursen. Den vil formentlig straks falde, men i hvilket Omfang Faldet vil ske, kan ingen spaa noget om med absolut Sikkerhed. Naar der er gaaet nogen Tid, og Nationalbanken har anvendt sine Midler i Forbindelse med de importregulerende Foranstaltninger, som det ærede Medlem jo ikke vil have ophævet, vil Kronekursen aldeles afgjort hæves igen og rimeligvis gaa op over, hvad Kursen er i Dag. Men alt dette vil ikke gaa smertefrit for sig. Landets Erhvervsliv vil blive føleligt ramt af de svingende Kurser. Det vil formentlig gaa noget nær for os, som det gik i den forrige Inflationsperiode, og det vil ikke vare længe, før man vil se, efter at man er kommet ind i disse svingende Forhold, at Fordelen ved at have den frie Kronekurs faktisk ikke er andet end Blændværk.

Man stiller Tingene op, som om en fri Kronekurs ubetinget vil betyde en reel Fordel for Landet. At der ikke ved en Ændring i Kronekursen tilføres Danmark nogen som helst reel Fordel, kan man imidlertid hurtigt overbevise sig om. Der kommer jo ikke et Pund Sterling mere hjem til Danmark af den Grund, at man sænker den danske Kronekurs. Man kan dele Pundet paa en anden Maade, end man gør nu, og denne Deling paa en anden Maade kan i større eller mindre Grad blive til Fordel for nogle og til Skade for andre, men den frie og